

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.637 van 24 oktober 2003
in de zaak A. 113.278/X-10.676.**

In zake : 1. de l.v. EGELMEERS,
 2. de l.v. VAN DEN BROEK,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat B. BEELEN,
 kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
 Justus Lipsiusstraat 24

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de l.v. Egelmeers en de l.v. VAN DEN BROEK op 23 november 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 13 juli 2001 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland op het grondgebied van de gemeenten Dilsen-Stokkem, Kinrooi, Lanaken, Maaseik en Maasmechelen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 september 2001, "wat betreft het kaartblad 26/7 zoals opgenomen in bijlage 7 en 8";

Gelet op het arrest nr. 107.299 van 4 juni 2002 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen in zoverre het gebied ter plaatse Kotem (Maasmechelen), vervat in bijlage 7 en 8, wordt herbestemd als zone voor natuurontwikkeling, met in overdruk de aanvullende aanduiding overstromingsgebied, de vordering tot schorsing voor het overige wordt verworpen, de bekendmaking van het arrest wordt bevolen op dezelfde wijze als het geschorste besluit en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van 2 juli 2002 ingediend door de verwerende partij;

Gelet op de kennisgeving aan de verzoekende partijen, op grond van artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, dat de kamer de afstand van geding zal uitspreken, tenzij de verzoekende partijen binnen een termijn van vijftien dagen vragen om te worden gehoord;

Overwegende dat de verzoekende partijen niet hebben gevraagd om hierover te worden gehoord;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 18 november 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 10 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. RINON die, loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat J. DECKMYN die, loco Advocaat L. DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat naar luid van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, ten aanzien van de verzoekende partijen een vermoeden van afstand van geding geldt wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indienen binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest;

Overwegende dat de verzoekende partijen geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging hebben ingediend binnen de termijn van dertig dagen na kennisgeving van het arrest waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gedeeltelijk is verworpen; dat te hunnen aanzien een vermoeden van afstand van het geding geldt voor het in het schorsingsarrest verworpen gedeelte;

Overwegende dat voor de feitelijke gegevens van de zaak kan worden verwezen naar het arrest nr. 107.299 van 4 juni 2002;

Overwegende dat het belang van de verzoekende partijen beperkt is tot die wijziging, die van de andere wijziging vervat in de bijlage 7 en 8 bij het besluit van 13 juli 2001 -wijziging ter plaatse Herbricht (Lanaken)- kan worden afgesplitst;

Overwegende dat de verzoekende partijen in de memorie van wederantwoord de ontvankelijkheid van het verzoek tot voortzetting van de verwerende partij betwist; dat zij stellen dat "(m)iddels het door de griffie van de Raad van State aan verzoekende partij medegedeelde verzoek tot voortzetting van de rechtspleging door de raadsman van het Vlaams Gewest (...) geenszins (blijkt) dat de Vlaamse regering als Executieve van het Vlaamse gewest beslist heeft om een verzoek tot voortzetting te laten indienen door haar raadsman";

Overwegende dat het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, inzonderheid artikel 2, bepaalt dat het verzoekschrift de naam en de woning of zetel van de tegenpartij bevat; dat het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, inzonderheid artikel 8, een gelijkaardige bepaling bevat; dat artikel 6 van eerstgenoemd besluit en artikel 10 van laatstgenoemd besluit bepalen dat de hoofdgriffier een kopie van het

verzoekschrift aan de tegenpartij stuurt; dat artikel 15bis van laatstgenoemd besluit bepaalt dat ingeval de schorsing is bevolen de verwerende partij of de partij die belang heeft een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging kan indienen;

Overwegende dat uit de aangehaalde procedurebepalingen blijkt dat het de Raad van State is die de verwerende partij aanwijst en dat de verwerende partij niet te beslissen heeft of zij al of niet partij is in de zaak; dat het verzoek tot voortzetting van de verwerende partij behoort tot het verweer van de verwerende partij en bedoeld verzoek van de verwerende partij geen verzoekende partij maakt;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het verzoek tot voortzetting ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een derde middel afleiden uit de schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel; dat wordt toegelicht dat het bestreden besluit het bestemmingsvoorschrift natuurontwikkelingsgebied invoert, dat het voorschrift, hetwelk niet voorkomt in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de toepassing en de inrichting van ontwerpge-westplannen en gewestplannen, niet voorafgaandelijk voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State is toegestuurd en dat zij zich geen exact beeld kunnen vormen van wat in het bestemmingsvoorschrift is toegelaten;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord repliceert dat het advies van de afdeling wetgeving wel degelijk is ingewonnen en verwijst naar het advies van 28 juni 2001 van de afdeling wetgeving over het ontwerp dat tot het bestreden besluit heeft geleid;

Overwegende dat de verzoekende partijen hier in de memorie van wederantwoord en in de laatste memorie niets meer aan toevoegen;

Overwegende dat het aangehaalde aanvullend stedenbouwkundig voorschrift, zoals alle voorschriften van de plannen van aanleg, krachtens artikel 2, § 1, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, verordenende kracht bezit; dat het besluit van de Vlaamse regering, dat hieraan bindende kracht verleent, krachtens artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van

hoogdringendheid, dienvolgens aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State dient te worden onderworpen;

Overwegende dat de bestreden gewestplanwijziging toepassing maakt van het bestemmingsvoorschrift "Zone voor natuurontwikkeling"; dat dit bestemmingsvoorschrift voor het gewestplan Limburgs Maasland is vastgesteld, als artikel 15 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften, door het besluit van 1 december 1993 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Limburgs Maasland op het grondgebied van de gemeenten Dilsen-Stokkem en Maasmechelen ter plaatse Teutelberg, Vlierveld en Vuchterbosheide; dat de verwerende partij terecht niet betwist dat een dergelijk bestemmingsvoorschrift aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State dient te worden onderworpen;

Overwegende dat zulks niet gebeurd is; dat over het ontwerp betreffende het voormeld besluit van 1 december 1993 het advies van de afdeling wetgeving niet is ingewonnen, onder verwijzing naar de dringende noodzakelijkheid; dat evenwel in strijd met het artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die aangevoerde dringende noodzakelijkheid niet met bijzondere redenen werd omkleed; dat het bestemmingsvoorschrift evenmin aan de afdeling wetgeving is voorgelegd ter gelegenheid van de aanvraag waarop het in de memorie van antwoord bedoelde advies 31.814/1 van 28 juni 2001 werd gegeven; dat in die omstandigheden het bestemmingsvoorschrift onwettig is én de wettigheid van de aangevochten gewestplanwijziging, die er toepassing van maakt, aantast; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 13 juli 2001 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland op het grondgebied van de gemeenten Dilsen-Stokkem, Kinrooi, Lanaken, Maaseik en Maasmechelen, in zoverre het gebied ter plaatse Kotem (Maasmechelen), vervat in bijlage 7 en 8, wordt herbestemd als zone voor natuurontwikkeling, met in overdruk de aanvullende aanduiding overstromingsgebied.

Artikel 2.

De afstand van het geding voor het overige, wordt vastgesteld.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing en de vordering tot nietigverklaring, bepaald op 697,06 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Het door de verzoekende partijen op het verzoekschrift tot nietigverklaring onverschuldigd gekweten recht, ten belope van 347,06 euro, dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig oktober 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.